

## **ПОНЯТТЯ «ПОМИЛКА У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ»**

*Філіпенко Д.О., Стець А.В.*

*здобувачі вищої освіти академічної групи Б 4/2*

*Миколаївський національний аграрний університет*

На якість поданої фінансової звітності, її достовірність і відповідність усім висунутим їй вимогам та, відповідно, на ефективність і доцільність прийнятих на її основі управлінських рішень безпосередньо впливає наявність або відсутність помилок у фінансових звітах, своєчасне та повне їх виправлення.

Визначення поняття «помилка» не містить жодне НП(С)БО. Водночас, за п. 5 МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки», помилками у фінансовій звітності вважаються помилки, що виникли під час неправильного проведення математичних підрахунків або застосуванні облікової політики, через неуважність або неправильне тлумачення фактів, а також у результаті шахрайства [1]. Наслідком таких помилок є пропуск або перекручення даних у фінансовій звітності за один або кілька попередніх періодів.

Так, у розділі «Шахрайство та помилки, їх характеристики»

Міжнародного стандарту аудиту 240 «Відповідальність аудитора з розгляду шахрайства і помилок під час аудиту фінансової звітності» під помилкою розуміються ненавмисні перекручування, допущені при формуванні бухгалтерської (фінансової) звітності [2]. До перекручувань за Міжнародним стандартом аудиту відносять математичні помилки або неточності в облікових записах, даних бухгалтерського обліку; ненавмисне пропускання фактів або неправильну їх інтерпретацію; неправильне застосування облікової політики (унаслідок нерозуміння). Отже, помилки – це ненавмисні спотворення записів або пропуски сум, чи повідомлення відомостей, які не підлягають розкриттю у фінансовій звітності. Саме це відрізняє помилки при складанні фінансової звітності від обману. Згідно з цим стандартом, термін «обман» відносять до навмисного неправильного показу фінансової інформації однією або більше особами зі складу керівництва, службовців підприємства. Обман може передбачати маніпуляцію, фальсифікацію або зміну записів чи документів; навмисно неправильне віднесення в активи різних статей; знищення або пропуск ефекту операцій від записів або документів; відображення операцій без вказівки їх змісту; неправильне застосування прийнятих на підприємстві облікових рішень.

Л. В. Кулаковська класифікує помилки як такі, що належать до одного з таких видів: відсутність ведення обліку; помилки в повноті відображення операцій; помилки в обґрунтуванні відображених операцій; помилки в періодизації; помилки в записах; помилки в оцінці; помилки, які повторюються; помилки, пов'язані з необізнаністю з певних питань податкового законодавства [3].

В. С. Білоусько, М. В. Кужельний, О. В. Лишиленко, поділяють помилки на локальні і транзитні. Помилки в обліку можуть бути локальними за умов, коли неправильні записи призводять до спотворення інформації лише в тому документі чи реєстрі, де вони сталися, і при цьому не впливають в подальшому на систематизацію інформації в інших облікових реєстрах. Транзитними є помилки, допущені в одному обліковому реєстрі, які призводять до ланцюгових змін в інших облікових реєстрах, а також звітності підприємства [3].

У практиці бухгалтерського обліку існує три рівні суттєвості помилок і пропусків. До першого рівня відносять помилки і пропуски, суми яких малі і за своїм змістом настільки незначні, що не можуть суттєво впливати на рішення користувача цієї інформації. До другого рівня відносять матеріальні помилки і пропуски, що впливають на прийняття користувачем тих чи інших рішень, хоча внаслідок цього зовнішня звітність у цілому об'єктивно відображає реальну дійсність і є корисною. До третього рівня матеріальності відносять помилки і пропуски в обліку і зовнішній звітності, які ставлять під сумнів достовірність і об'єктивність звітної інформації в цілому.

Також помилки можуть бути суттєві і несуттєві; одноразові та систематичні; в поточному періоді та помилки минулих періодів.

Наявність помилок призводить до перекручення інформації фінансової звітності та неправильне її трактування зовнішніми і внутрішніми користувачами. Тобто не забезпечується мета ведення бухгалтерського обліку

та складання фінансової звітності, а саме – надання всім її користувачам повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан і фінансову діяльність підприємства, необхідної для прийняття ними рішень [4].

### *Література:*

1. Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки : міжнародний стандарт бухгалтерського обліку №8 URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929\\_020](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_020) (дата звернення: 15.03.2021).

2. Відповідальність аудитора, що стосується шахрайства, при аудиті фінансової звітності : Міжнародний стандарт аудиту 240 URL: <http://www.ifrs.org.ua/mezhdunarodny-e-standarty-audita-msa-isa-ukrayins-ka-mova/>(дата звернення: 15.03.2021).

3. Маренич Т. До питання класифікації бухгалтерських помилок. URL: <http://journals.uran.ua/index.php/wissn021/article/view/129980/125567> (дата звернення: 15.03.2021).

4. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : закон України від 16 липня 1999 року № 996-XIV URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 15.03.2021).

*Науковий керівник –Чебан Ю.Ю.*

*к. екон. наук, доцент,*

*Миколаївський національний аграрний університет,*

*м. Миколаїв*